

Jejo vrednost lire, že zbirajo po Italijanskem zlatino in za razne vojne izdelke druge kovine. V očigled na kratko opisanemu položaju se je sestal v Rimu 7. XII. parlament in je imel Mussolini otvoritveni govor. Dvorana parlamenta je bila nalepljena z lepaki taistih držav, ki izvajajo proti Italiji sankcije. Pod napisom Francije je še bilo napisano: »Francija, tega ti ne bomo nikdar pozabili!« Vsi poslanci so bili v uniformah fašističnih miličnikov. Mussolini je prišel v dvorano z bronasto čelado na glavi. Čelado je odložil na mizo pred predsedniško tribuno. Vanjo je odložil kot prvi 4 zlate kolajne, katere si je pridobil kot politik. Po Mussolinijevem vzgledu so sneli tudi ostali poslanci svoje zlate in srebrne kolajne in so jih položili v Mussolinijevo čelado kot dar domovini. Šele po teh dogodkih je stopil Mussolini na oder in se je pobahal, da se ni zlomila italijanska volja niti sedaj, ko že prenašajo Italijani 365 dni gospodarsko obleganje. Celoten Mussoli-

nijev govor, katerega so prenašale radijo postaje po celem svetu, je izzvenel v dve trditvi: Italija odklanja mirovne ponudbe in bo v začetem oboroženem nastopu v Afriki vztrajala do konca!

Glede francoske Lavalove vlade je bilo v preteklem tednu vse prepričano, da bo padla. Ni prišlo do odstopa vlade, ampak do utrditve. Laval je prodrl v parlamentu z zakonskim predlogom, da se razpustijo vse strankarske oborožene čete. Po tem zakonskem osnutku bodo kaznovani vsi, ki bodo nosili orožje, da bi ogrozili javni red. Za ta pametni vladni predlog in s tem obenem za zaupnico Lavalu je glasovalo 351, proti pa 217 poslancev, tako da je dobila vlada 134 glasov večine. — V Parizu se je mudil zadnje dni minulega tedna angleški zunanji minister. Pogajal se je s francoskimi državniki o nadaljevanju sankcij napram Italiji in o možnosti mirovnih pogajanj med Italijani in Abesinci.

PO SVETU KATOLIŠKEM

Kam z židi? Poljski list »Gazeta Varšavska« poroča o tem, da nemški narodni socialisti predlagajo, naj se vsi židje naselijo na otoku Madagaskar. »Židov je na vsem svetu okoli 16 milijonov. Na Poljskem jih je 4 milijone, v Zedinjenih državah Sev. Amerike 3 in pol mil., v Rusiji 2 mil., 700 tisoč, v Rumuniji 850.000, v Nemčiji 700.000, na Madžarskem 500.000, v Čehoslovaškem 350.000, v severni Afriki 300.000, v Palestini 300.000, v Argentini 200.000, v Litvi 150.000, v Franciji 150.000, v Holandiji 130.000, v Kanadi (Severna Amerika) 130.000, na Grškem 120.000, drugi v ostalih državah. Otok Madagaskar leži vzhodno od južne Afrike v Indijskem morju ter meri v površini 625.167 kvadratnih kilometrov; je torej večji ko Poljska in Anglija skupaj. Prebivalcev ima samo 3 in pol milijona. Otok je v oblasti in posesti Francije. Prostora je bilo na Madagaskarju kajpada za vse žide, ki živijo na tem svetu. Toda Francija takih prebivalcev ne bi hotela. Poleg tega ne bi mogli židje s kom navezati trgovskih stikov, ker bi bili maloštevilni domačini kmalu do kože oguljeni. Brez trgovine pa žid živeti ne more.«

Bivši mohamedanec — novomašnik. V francoskem mestu Fontenoy-sous-Bois je bila nedavno zanimiva nova sv. maša. Daroval jo je mlad frančiškanski pater. Zanimivost je bila v tem, da je ta pater bil spreobrnjenec, in sicer spreobrnjenec iz mohamedanske vere. Iz drugih ver se čistočasno vršijo prestopi v katoliško cerkev, iz mohamedanske bolj po redko. Še bolj redko pa se zgodi, da bi kak bivši mohamedanec postal katoliški redovnik in duhovnik. Ta pater se imenuje Ivan Mohamed Ben Abd El Jalil. Pred 8 leti se je iz mohamedanizma spreobrnil v katolicizem ter stobil v frančiškanski

samostan. Na njegovi novi maši je pridigoval rektor katoliškega vseučilišča v Parizu, sloveči učenjak nadškof dr. Baudrillart, novoimenovani kardinal.

Hči kitajskega mandarina. Mandarin ima na Kitajskem v državni upravi visoko čast in veliko oblast. Ti gospodje so navadno takšnega mišljenja ko njihov režim. Povečini so kajpada vdani svoji od prednikov podedovani paganski veri. Takšen je tudi bil mandarin, čigar hči je proti njegovi volji postala katoličanka. Njeno ime je Hoang Thi Hoan. Starši so ji delali največje težave. Pretili so ji, da jo izključijo iz družine in vseh pravic, ki izvirajo iz družinske pripadnosti. Vrla

gospodična pa se ni zmenila za to ter je nedavno prejela zakrament sv. krsta, ki ga je ji podelil pater Depaulis. Gospodična je bila dijakinja ter je z izvrstnim uspehom dovršila študije na vseučilišču. Imela je na vseučilišču profesorico katoliške vere in vzglednega katoliškega življenja. To je na dijakinjo tako vplivalo, da se je začela zanimati za katolicizem. Začela je študirati katoliški nauk in zgodovino katoliške cerkve. Prepričala se je, da je prava verska resnica v katolicizmu, in sicer samo v katolicizmu. Iz prepričanja se je rodil sklep, da se pridruži kot članica edino zveličavni Kristusovi cerkvi. Ko je izvršila svoj sklep ter se dala krstiti, je sovražnost staršev in vse družine proti njej porasla. Gospodična pa je g. patru Depaulisu pisala: »Pripravljena sem pretrpeti tudi najstrašnejše muke, preden bi se odpovedala katoliški veri.« To je junaki katolicizem.

Duhovne vaje za dekleta. Škofijsko vodstvo Dekliške Katoliške akcije v Mariboru priredi v dnevih po Božiču, od 27. do 31. decembra t. l. v domu šolskih sester v Mariboru, tridnevne duhovne vaje za dekleta. K tem duhovnim vajam, ki jih bo vodil duhovni svetnik g. Drago Oberžan, toplo vabimo dekleta iz dekanij: Maribor levi breg, Maribor desni breg, Dravsko polje, Jarenina, Sv. Lenart v Slov. gor., Ljutomer, Marenberg, Ptuj, Slov. Bistrica, V. Nedelja, Stari trg, Vuzenica, Zavrče, Mežiška dolina, Dolnja Lendava in Murska Sobota. Vso preskrbo za časa duhovnih vaj (hrano in prenočišče) vam nudi dom šolskih sester dneвно po 12 Din. Udeležence se morajo najkasneje do 18. decembra prijaviti potom domačega g. župnika, odnosno dekana, Škofijskemu vodstvu v Mariboru, DKA (v roke predsednice Lojzke Horvatičeve, Maribor, Aleksandrova c. 12). Pozneje vposlane prijave bi se ne mogle več upoštevati. Dekleta, pridite v obilnem številu! Za ostale dekanije se bodo v kratkem vršile duhovne vaje v Celju.

Obvestilo bralcem našega lista!

Prihodnja številka izide z božično priložnostjo ne v sredo, 18. XII., marveč v petek, 20. XII. Zadnja številka tega letnika izide v petek, 27. decembra.

1210

Za
obnovo hrani
„Planinka“ - čaj
Mr. Bahovec.
Skatlja Din 20.—
v apotekah.

Reg. S. Br. 2007, 8. II. 1932.

NOVICE

Osebne vesti.

Odlikovanje. Z redom sv. Save III. razreda je bil odlikovan g. dr. Maksimilijan Vraber, stolni prošt in generalni vikar v Mariboru. Naše iskrene častitke!

Nesreče.

Smrtna nesreča organista. Filipa Seljaka, organista v Spodnji Kungoti pri Mariboru, so par dni pogrešali. Obstojal je sum, da je postal žrtev zločina. Zagonetko z izginutjem 63letnega starčka so pojasnili otroci, ki so našli njegovo truplo v Pesnici. Zandarmerija je

ugotovila, da se je vračal Seljak pozno zvečer iz Gradišča proti domu. V temi je zašel v globokejši tolmun Pesnice in utonil.

Gospodarsko poslopje je zgorelo pri Sv. Lovrencu na Dravskem polju posestnici Mariji Napast. Škoda znaša 50 tisoč Din.

Viničarija pogorela. V Ločkem vrhu pri Sv. Urbanu pri Ptuj, Slo. je uničil požar do tal posestniku Francu Pukšiču viničarsko poslopje. Škoda znaša 10 tisoč Din, zavarovalnina je le malenkostna.

Smrtno se je ponesrečil v Hotizi v Prekmurju pri podiranju hrastov M. Raduha.

Za god pogorel. V Prnovem pri Žalcu je pogorelo gospodarsko poslopje posestniku Francu Čretniku. Sreča v nesreči je bila, da ni bilo vetra, ker v

tem slučaju bi bila ogrožena cela vas. Iz gorečega poslopja so rešili živino. Občutna požarna škoda je le delno kri-ta z zavarovalnino.

Avtomobilska nesreča. 71letni posestnik Janez Kokotec iz Velikega Širja pri Zidanem mostu je gnal po cesti kravo iz sejma v Sevnici. Tovorni avto, ki je vozil sejmarje, je podri starčka, kateremu je počila pri padcu lobanja.

Dva tovorna vlaka sta trčila v noči 8. decembra pri Zaprešiču v bližini Zagreba. Razbilo se je 8 vagonov, človeških žrtev ni bilo.

Huda nesreča pri gradnji mosta. V Keič-selu v okolici Karlovca na Hrvaškem gradijo nov betonski most preko Mrežnice. Nenadoma se je zrušila podpora za mostovni opornik. Utonilo je sedem delavcev in med temi en Slovenec: Ivan Kozamernik, tesarski mojster iz Metlike.

Razne novice.

Spominski svetilnik so z vsemi svečanostmi odkrili zadnjo nedeljo rajnemu kralju Aleksandru v Splitu.

Vinska razstava in sejem v Ormožu. Rok za zbiranje prijav je potekel z dnem 9. t. m. ter je prijavljenih vsega za približno 7000 hl vina, mešanih nasadov ter sortiranega. Od vsake prijavljene vrste je dostaviti 2 renski steklenici najkasneje do 17. decembra opoldne Kletarskemu društvu v Ormožu. Kakor že objavljeno, je zaprosena polovična vožnja po železnici ter bo odobritev iste objavljena pravočasno v dnevnem časopisu.

Drava jo je naplavila. V našem listu smo že poročali, kako je zašla na povratu proti domu v temni noči v Dravo posestniška hči Ana Kujec iz Gajevcev pri Ptuj. Utopljenko je naplavila Drava pri Ormožu. Truplo so prepeljali v Gajevce.

Ugotovljena utopljenka. Začetkom oktobra so potegnili iz Ljubljane na Fužinah neznano utopljenko. Vse poizvedba orožnikov iz Vevč so bile zastonj. Šele meseca novembra je prejel župni urad Marije Device v Polju iz Francije pismo, v katerem vprašuje v rudniku zaposleni delavec Franc Štendler, če ni mogoče iz vode potegnjena njegova žena. Dopisovanja med župnikom in delavcem so dognala, da res gre za Marijo Štendler, rojeno Cmok, ki je bila doma v Koprivnici pri Rajhenburgu in rojena leta 1897.

Obžalovanja vredni slučaj.

Še neodkriti vlomilci so obiskali v Studencih pri Mariboru hišo lastnika vrtiljaka Franca Tomaža. Odnegli so gotovine 3000 Din.

Znani vlomilec pod ključem. Orožniki od Sv. Marjete ob Pesnici so izročili v zapore okrožnega sodišča v Mariboru 28letnega vlomilca Jurija Schönecker, katerega so že več tednov zaman iskali. Schönecker je po poklicu čevljarški pomočnik in ima na vesti več vlomov po mariborski okolici.

Roparski napad na revno žensko. V bližini mesta Ptuj je bila v noči napadena in izropana 37letna Elizabeta Ozvatič, prodajalka močnatih jedil.

Kaj pravi gospa Ivanka?

Dandanes ni potrebno, da je kdo umazan, tudi ročnemu delavcu ne. Kar se čez dan zamaže, se hitro lahko opere. Imamo hvala Bogu terpentinsko milo Zlatorog, ki z lahkoto in hitro odpravi vsako, tudi oljnato umazanijo. Njegova obilna, gosta in bela pena je kos vsaki umazaniji.

Zlatorog TERPENTINOVNO MILO

Reva je preživljala sebe in otroka s skromnim izkupičkom za močnate jedi, katere je prodajala ob priliki raznih prireditev in po krčmah. Zadnje dni se je mudila s pecivom v Turnišču pri Ptuj, kjer je prodala pecivo in je šla v noči proti domu. Blizu železniškega mosta na Bregu sta se je lotila dva neznanca. Eden jo je vrgel na tla, ji tiščal z roko usta, z drugo ji je vzel iz žepa 261 Din. Napadena se je branila z vsemi močmi in bi bila napadalcu kos, da mu ni priskočil na pomoč tolovajski tovariš. Po izropanju sta neznanca zginila v temno noč.

Zabodljaj z nožem. Ob pritiki prepira med posestniškim sinom Alojzijem Šerugo iz Berkovcev pri Ptuj in Mirkom Mihelič iz Bukovcev je segel slednji po nož in je zabodel nasprotnika v levo stran prs. Zabodenega so prepe-ljali v bolnico v Ptuj.

Mater izvoljenko zaklal. V Črešnjevcu pri Gornji Radgoni se je zgodil krvav zločin, ki ima naslednje ozadje: Ferdinand Vogrin iz Police, sin manjšega posestnika, si je izbral za nevesto 19letno posestniško hčer Marijo Geratič. Zakonski zvezi je nasprotovala 43letna nevestina mati Marija. Med Vogrinom in materjo deklinje je prišlo večkrat do prepir. Ko je pa porodila Marija Geratič mlajša otroka, je prepovedala mati zapeljivcu vsak nadaljnji stik s hčerko. Kljub prepovedi je prišel Vogrin usodepolnega dne k nevesti, ko je pestovala otroka. Mati je zapazila fanta in že je bil ogenj v strehi. Da odžene Geratičeva nasilnega gosta, se je oborožila s kolom ter odšla Vogrinu nasproti. Zamahnila je proti njemu in ga ranila po glavi. Vogrin se

je nekoliko korakov odstranil od hiše ter ustrelil s samokresom proti Geratičevi, vendar pa je izstrellek ni pogodil. Nato se je zopet približal Geratičevi in jo zabodel z nožem v prsni koš in v nadlaket levice. Prva rana ni bila smrtna, a z drugim vbodom je prizadejal Geratičevi do kosti globoko rano. Konic noža je po prerezu mišičevja na roki šla v notranjost prsnega koša in prerezala odvodnico in dovodnico. Kravitev je bila tako huda, da je Geratičeva napravila samo še nekaj korakov nazaj proti hiši ter se pred hišo zgrudila mrtva.

V mestu napaden. Ko se je vračal 25letni vrtnar Alojzij Zelenko iz Celja mimo cinkarne proti domu, ga je napadel v noči neznanec. Napadalec je podrl Zelenko na tla, da si je zlomil levo nogo in je dobil še precejšnje poškodbe na glavi.

Požigalec gasilski trobentač. Na Barju pri Ljubljani je bilo lansko zimo in letošnjo jesen vse polno požarov. Pogorelo je nekaj kozolcev in gospodar-skih poslopij. Vse okolščine so dale sklepati, da gre pri barskih požarih za delo požigalčeve roke. Sedaj šele je aretirala ljubljanska policija 23letnega Ivana Š., ki je po poklicu krovec in doma z Barja. Obenem je eden najbolj vnetih članov barjanske gasilske čete in trobentač. Pri vsakem požaru je bil prvi na mestu in je pomagal gasiti z največjo požrtvovalnostjo. Prijeti zločinec ima na vesti devet požigov. Napravil je četrt milijona dinarjev škode. Samo eden požigalni poskus se mu je izneveril.

Ustreljen družinski oče. Pavel Železnik, 35letni strojnik iz Zagorja ob Savi, je bil pred leti zaposlen pri svinčenem rudniku v Litiji. Tamkaj se je tudi poročil in ima dva otročiča. Ko so v Litiji nehali s pridobivanjem svinca, se je Železnik izselil na Hrvaško v Železni Majdan, kjer je postal v tamošnjem rudniku nadzornik. Te dni je vozil obratovodjo Grošlja k rudarskemu glavarstvu v Zagreb. Nazaj grede sta se ustavila pred trgovino v Vojniču, kjer sta se oskrbela z bencinom. Pred trgovino v Vojniču sta naletela na gručo delavcev. V prepiru je potegnil eden staro pištolo in je ustrelil Železnika tako v glavo, da je izdahnul v 24 urah. Zločinec je izjavil po aretaciji, da ni mislil ustreliti Železnika, ampak nekega drugega. Ubijalec je že pred leti ustrelil v Karlovcu delavca in je zna-na surovina.

Izpred sodišča.

Pravična kazen za vlomilce. Dne 2. avgusta je izvršila poklicna vlomilska deteljska vlom v manufakturno trgovino Poš na Aleksandrovi cesti v Mariboru in pri sosednem urarju Knezerju. Škode so napravili 40.000 Din. V tem slučaju gre za 32letnega trgovskega potnika Ferdinanda Berkop in za brata Filipa in Riharda Kroepej. Vsi trije so sicer jugoslovanski državljani, vendar so se klatili večinoma po inozemstvu in so bili poklicni vlomilci. Po tokratnem vlamu so jih prijeli v Koprivnici na Hrvaškem, ko so hoteli ubežati s plenom na Madžarsko. Pri obravnavi v Mariboru 3. XII. je prevzel Berkop celotno krivdo nase, ker se ni bil predkaznovan, med tem ko sta imela brata že večkrat opravka s sodiščem in z zaporom. Berkop je bil obsojen na 5, Filip Kroepej na 6 in njegov brat na 7 let ječe.

Obsodba radi uboja. V noči 29. oktobra je smrtno zabodel 21letni posestniški sin Anton Kramberger iz Slapincev posestnika Antona Kramberger v Jamni. Ubijalec je bil dne 7. decembra v Mariboru obsojen na 4 leta strogega zavora.

Spremenjena kazen. Adam Repec iz okolice St. Jurja ob južni žel. je bil obsojen na smrt na vešalih, ker je naročil umor svoje 70letne matere. Kraljevo namestništvo mu je spremenilo smrtno kazen v dosmrtno ječo. Tudi Repčeva žena Frančiška je bila obsojena radi sokrivde na 20 let ječe. Stol sedmorice v Zagrebu je znižal Frančiški kazen od 20 na 15 let.

Pri slabem teku, zapeki v črevih

poživi čaša naravne

FRANZ-JOSEFOVE

grenke vode pokvarjeno prebavo in čisti črevesni kanal. 1275

Reg. po min. soc. pol. in nar. zdr. S-br. 15485, 25. V. 1935.

Slovenska Krajina.

Agrarni interesi. Kakor se čuje, se je do kočno le uredilo vprašanje agrarnih interesov v severnih krajih države, kar je v prvi vrsti važno za nas v Slovenski krajini. V ministrstvu za kmetijstvo je bil sprejet sklep, da se agrarnim interesom v severnih pokrajinah, to je v dravski banovini, odpiše od dolga za prevzeto zemljo 50%, v južnih krajih pa 80%. Ostanek dolga pa bodo morali agrarni interesi plačati v 20 letih, torej v malih obrokih. Ta vest je za naše koloniste, kakor tudi za male posestnike življenjske važnosti in smo prav veselji tega sklepa kmetijskega ministristva.

Surovost sedanosti. Kakor smo že večkrat na tem mestu poročali, so naši cestni odbori zelo delavni. Zlasti ugodno je vplivalo na ljudi vsestranska skrb za naše ceste, zlasti pa nasadi ob njih. Že dve leti sem sta sreska cestna odbora v Lendavi in Soboti z vso vne- mo nasajala mlada sadna drevesa. In vendar so se našli zlikovci, ki so se v soboškem sre- zu lotili teh mladik in jih poškodovali. Pri tem trpi v prvi vrsti poleg škode tudi ugled prebivalstva. To je res surovost sedanosti, ki nima primere. Čudimo se le, da se še najdejo

ljudje, ki gredo delat škodo samemu sebi, saj je moral vendar vsak davkoplačevalec prispe- vati svoj delež za javne občestne nasade.

Beltinci. Zadnje čase smo postali bolj tihi v naših Beltincih. Nič posebnega se pač ne zgo- di, zato smo bolj tihi in se ne kažemo radi svetu. Pač pa smo doživeli dne 30. novembra zelo lep večer. Igra je bila v hotelu »Krona«. Igrali so Janeza Jalena igro »Bratje«, štiri- dejanko v proslavo 1. decembra, to je držav- nega praznika našega zedinjenja. Igra je bila podana v splošno zadovoljstvo zelo dobro. Igralci so se potrudili in nam nudili res lep več- er, ki bi si jih še želeli. Med odmori je igra- la godba iz Sobote.

Sobota. Poročil se je dne 24. novembra kon- trolor tukajšnje davčne uprave g. Stanko Fa- bič z gđ. Schöntagovo, zasebno uradnico. Če- stitamo! — Glasbeno društvo v Soboti je kon- certiralo dne 23. novembra z bogatim spore- dom. Vse točke so bile predvajane res dobro in takih večerov bi si želeli še več.

Gornja Lendava. Možakar straši! Tako so začeli šušljati otroci. Tam nekje da je, ima veliko belo brado in visok črn cilindar na gla- vi. Za stvar so se začeli zanimati ljudje. Zan- darji so ga obiskali in dognali, da je ta moža- kar mlad revež, ki so ga imeli skritega v hiši. Nastal je halo! Prišli so bratje in mati in so zahtevali reveža nazaj. Težko je šlo, pa udati se je moral v usodo, odšel je z domačim. In ljudje so začeli govoriti: Mali »hidveški škan- dal« se je iz Sobote preselil k nam. Razlika da je samo v tem, ker so tam morali gospo- dje plačevati za piške 6 Din, tu pa je revež jedel zastoj. Škoda, da je odpravljena v kul- turnih državah ljudska sodba, ker naše po- šteno ljudstvo bi obsodilo in v bodoče kaj ta- kega preprečilo. Posebno še, ker so prizadete osebe v javni službi. Takih ljudi pač ne mo- remo spoštovati, ampak samo želimo, da so daleč, daleč od nas!

Muzika vabi! Komaj duhovnik izgovori v cerkvi pri večernicah »Amen«, že udarijo na cesti pred gostilno cigani svoj marš: kar k nam, ljudje iz cerkve, na muziko in ples! Kaj takega se v bodoče ne sme več zgoditi. Pustite poštene ljudi vsaj v cerkvi in okoli cerkve v miru, oni hočejo mir, ker Boga so prišli v cer- kev častiti in ga prositi pomoči. Saj je dovolj, da nimamo celo noč mira, ko se derejo pijan- ci in muzika po cestah sem in tja.

Črensovec. Dne 30. novembra nas je zapustil g. kaplan Ivan Bejek, ki je bil premeščen kot provizor v Pečarovec, dekanija Sobota. Na predvečer, dne 29. novembra, smo se zbrali v šoli (pevski sobi) številni prijatelji g. kapla- na. Ta skromni večer je pokazal, kako ljudst- vo, posebno pa še ljudstvo Slovenske krajine, ljubi in spoštuje dobre in delavne duhovnike. Ganljive poslovnice besede so izrekli gg. obč. predsednik, predsednik Prosvetnega društva, g. župnik in g. šolski upravitelj Križman iz Dolnje Bistrice. Vsi govorniki so poudarjali in

hvalili veliko delavnost odhajajočega g. pro- vizorja Bejeka. B.I. pa je to res mož dela, ne- umorno delaven predvsem v cerkvi. Vsestran- sko je bilo tudi njegovo udejstvovanje v kršč. organizacijah. Bil je duša tukajšnjega Prosv. društva; z velikim uspehom je sam režiral igre. V zadnjem času je imel izposojen od Pro- svetne zveze v Mariboru aparat za skioptične slike ter je z njim brezplačno predaval po va- seh naše obširne župnije. Bil je steber našega dobrega cerkvenega pevskega zbora, ki mu je ta večer prepeval pod vodstvom g. organista Žižeka. Marijini družbi je bil vodnik in sveto- valec. Pri ercu mu je bilo naše katoliško časo- pleje, zlasti »Slovenski gospodar«, za čigar razširjenje je največ storil. Bil je tudi odlič- en katehet, za katerim plaka naša šolska mla- dina. Zgubila je velikega prijatelja in vzgo- jitelja, ki je znal biti strog in obenem očetov- sko dober in požrtvovalen. Koliko je razdelil podob, sladkorja, »Lučice« na svoj račun, to vemo le mi, ki smo bili z g. Bejekom v ozki, prijateljski zvezi. G. provizorju Bejeku želimo na njegovem novem službenem mestu obilno božjega blagoslova!

Črensovec. Prosvetno društvo je priredilo na predvečer sv. Miklavža dne 5. decembra »Mi- klavžev večer«. Zbralo se je mnogo otrok in ljudi, tako da je bila dvorana našega Doma nabito polna. Na sporedu je bila lepa miklav- ževa igra in obdarovanje otrok. Ob tej pri- liki je bilo obdarovanih mnogo otrok, Miklavž pa tudi ni pozabil g. župnika in predsednika občine, ker brez njunega dovoljenja gotovo ne bi smel priti k nam.

Črensovec. Prosvetno društvo se zahvaljuje vsem cenjenim trgovcem, kakor: Kocetu, Za- garju, Klepcu, Zerdin Martinu, Zerdin Kazi- mirju, Kramarju, Štimec Josipu, gospej Bau- erovi in g. Vaupotič Karolu za darove, ki so jih nam darovali, da smo jih na Miklavževem večeru razdelili otrokom. Bog plačaj! — Od- bor Prosvetnega društva.

Kuzma. O Božiču homo imeli v naši podruž- nici cerkveno opravilo. In da bi bilo tem lep- še, je naša šolska upraviteljica vzela v roke pevski zbor in prav pridno vadi božične pes- mi. Naši upravitelji na tem mestu že vna- prej zahvala, saj veliko žrtvuje, samo da bo ob praznikih tudi zunanja slovesnost tem si- jajnejša.

Mura je naplavila žensko truplo. Dne 25. no- vembra so našli v strugi reke Mure pri gibin- skem brodu žensko truplo. Ženska je bila v vodi okrog eden mesec. Pri sebi ni imela ni- česar, po čemur bi se jo dalo spoznati, a ka- kor kažejo poizvedbe, je to bila Bauer Štefa- nija, rojena leta 1909 v Deutschbach, pristojna v Eggenberg pri Gradcu, ki je dne 21. oktobra t. l. skočila v Gradcu v samomorilnem name- nu v reko Muro. Imenovana je bila pokopana dne 26. novembra na pokopališču v Dolnji Bistrici.

Društvo kmečkih fantov in deklet.

Neki vojaški duhovnik se je peljal po železnici v družbi omikanih Srbov posvetnega stanu. Govorili so med drugim tudi o veri in eden izmed njih se je izrazil: »Jaz zagovarjam našo ve-

ro, ker vera je v ozki zvezi z narodno- stjo. Naši svečeniki so nam ohranili narodnost v turški sužnjosti.«

Isto moremo reči o Slovencih. Vera nam je ohranila narodnost za časa turških vpadov, vera nam je ohranila narodnost tudi za časa protestantovs- kega navala. In v zadnjih letih pred svetovno vojno so bili tisti najbolj zve- sti narodu, ki so zvestobo ohranili tu- di veri. Mlačneži v veri in nasprotniki duhovnikov so navadno tudi narod- nost obesili na kol. V spomin vam po- kličemo nekdanje »štajercijance«, ki